

National Arts Index

Een jaarlijkse meting van de vitaliteit van kunst en cultuur in de Verenigde Staten

www.artsusa.org/information_services/arts_index/001.asp

Auteurs: Roland J. Kushner en Randy Cohen

De Index is gloednieuw, hij werd voor het eerst in 2010 gepubliceerd en geeft een overzicht van de ups en downs in het Amerikaanse kunstbestel gedurende de periode 1998 – 2008 . De vitaliteit wordt gemeten aan de hand van 76 databestanden die zeer uiteenlopende aspecten binnen het artistieke en culturele domein meten. Als primaire waarde van kunst wordt haar vermogen tot het creëren van schoonheid gemeld: 'de kunsten creëren schoonheid en voegen dat blijvend toe als een onderdeel van de cultuur'. Ook signaleren de auteurs van de index het vermogen van kunst om creativiteit voor te brengen, 'een vaardigheid die onmisbaar is in een dynamische wereld'. Daarnaast kennen zij kunst een meer instrumentele waarde toe. Om daarvan een idee te geven: het gaat bijvoorbeeld om de mate waarin kunst slaagt nieuwe ideeën, concepten en verbindingen te creëren ten behoeve van maatschappelijke innovatie, in welk mate zij erin slaagt banen te genereren, hoeveel kapitaal zij weet aan te trekken door donaties, etc. Indicatoren daarvoor variëren: het marktaandeel van kunst in de filantropie, het aantal nieuwe banen in de cultuurindustrie, de concurrentiepositie ten opzichte van andere aanbieders in de vrije tijdsector, de vraag naar kunsteducatie, etc.

Aan de hand van de Index kan worden vastgesteld hoe de georganiseerde kunsten zich houden binnen de bredere economische ontwikkelingscycli, hoe de vraag naar kunst zich verhoudt tot het aanbod daarvan, hoe het van jaar tot jaar staat met de deelname aan podiumkunsten en het toeristenbezoek aan musea, de boekuitleen, de beluistering van non commerciële radio (stijgt), het kijken naar publieke tv-zenders (daalt) en de kunstconsumptie via internet. Op basis van de cijfers kan beleid ontwikkeld worden op het gebied van financieringsmodellen, collectieve marketing, effectievere benutting van beschikbare capaciteit en dienstverlening, etc. Op basis van de langjarige cijferreeksen worden trends duidelijk: bijvoorbeeld dat er momenteel méér nieuwe kunstinstellingen ontstaan dan in een non profit economie verantwoord is, maar ook dat er een groei zit in de actieve kunstbeoefening en dat een toenemende vraag is naar kunsteducatie binnen de curricula van het hoger onderwijs.

In de Verenigde Staten wordt veel cijfermateriaal door de sector zelf verzameld. In Nederland verzamelt en bewerkt het CBS als eerste het beschikbare statistisch materiaal, wat vervolgens weer gebruikt wordt door de sector, de planbureaus en het SCP. Het zou geen overbodige luxe zijn om in Nederland te inventariseren wie er wat verzamelt – de branche-instellingen en sectorinstututen zouden daarbij een belangrijke rol kunnen spelen. Belangrijk is ook om al dat materiaal bij elkaar te brengen, op deugdelijkheid te checken en afspraken te maken over gebruikte begrippen. De Boekmanstichting wil daarbij - in nauw overleg met het CBS – haar verantwoordelijkheid gaarne nemen.